

Bruno Ferrero: Egy idős ember

Egy jól öltözött, jól szituált kilencvenkét éves idős ember úgy döntött, beköltözik az idősek otthonába.

Hetvenéves felesége nemrégiben halt meg, és már nem tudta egyedül fenntartani a házát.

A recepciónál várnia kellett néhány órát, mire végre szóltak neki, hogy elkészültek a lakrészével. Szépen faragott botjára támaszkodva, lassú léptekkel, derűsen indult a lift felé. Én kísértem őt, s közben a lakrészéről beszéltem.

- Nagyon tetszik! - mondta lelkesen, mint mikor egy kisgyerek új játékot kap.
- De uram, még nem is látta, várjon, amíg megmutatom.
- Nem kell nekem azt látni – válaszolta. – Én magam döntök a boldogság mellett.

Az, hogy tétszik-e a lakás, nem a díszeken vagy a bútorokon múlik, hanem azon, hogy szépnek akarom-e látni.

Én pedig szépnek akarom látni. Ezt a döntést minden nap meghozom, amikor felkelek.

Választhatok: egész nap a szobámban ülve a problémáimra gondolok, és arra, hogy a testem mely részei nem működnek, vagy felkelek, és hálát adok Istennek azokért, amelyek működnek. Minden nap ajándék, és mivel még kinyithatom a szememet, mindazzal a boldogsággal indulok neki a napomnak, amit eddigi életemben megtapasztalhatta

(forrás: Bruno Ferrero: A jéghegy és a dűne c. könyve)

* * * * *

Charles de Foucauld: Az "önátadás imája"

Atyám, Reád bízom magam, Tégy velem úgy, ahogy Neked tetszik,

Bármi legyen is, megköszönöm.

Mindenre kész vagyok, mindent elfogadok.

Csak akaratom teljesüljön bennem és minden teremtményedben,

más vágyam nincs is, Istenem,

szívem egész melegével,

mert szeretlek Téged, és ez a szeretet készlet arra,

hogy teljesen Neked adjam magam,

mérték nélkül, határtalan bizalommal kezedbe helyezzem életem;

mert hiszen Te vagy az én Atyám!

Kiadja a Szatmári Római Katolikus Püspökség
Szatmárnémeti - 2018

Ne félj, mert veled vagyok!

Kórházpasztorációs értesítő betegeknek és segítőknek
XV. évf., 2018. október

Kedves Testvéreim! Szeretettel köszöntök mindenkit lapunk októberi számának megjelenése alkalmából.

A napokban találkoztam ezzel a képpel. Egy idős házaspárt ábrázol, akik éppen a 65. házassági évfordulójukat ünneplik. Boldogan, szeretetben élik idős éveiket. A férj viccelődik, mosolyog, a feleség demenciája ugyan rosszabbodott, de vidám természete megmaradt. Azt hiszem, ez a kép elárul mindent. A szeretet, amiben éltek egész életükön át! Ez az, ami átsegíti őket mindenben, a betegségben is.

Szépnek! Megöszülten, ráncosan, az évek múlásával kissé meghajlott háttal is sugárzik belőlük a szeretet, a belülről áradó szépség és öröm. Talán az a magyarázata, hogy ott vannak egymásnak.

De találkoztam olyan Istenre hagyatkozó, szeméből örömet és nyugodtságot sugárzó időssel is, akinek a társa már előre ment. Ott maradt a társ hiánya, de ugyanakkor ott van szívében a majdani viszontlátás öröme. Szabad, lehet és kell is idősként örülni. Hiszen a Szentírásban is azt olvassuk: „Örüljete az Úrban szüntelenül! Újra csak azt mondom, örüljete.” (Fil4,4)

Nincs meghatározva, hogy ki, hány évesen, mikor! Örülni szüntelenül, hiszen az Úr mindig közel van! Milyen nagy kegyelem ez! A mi Urunk Istenünk mindig ott van velünk és szeret minket örök szeretettel! Mennyi örömet ad az imádságban, az Ő szeretetében eltöltött idő!

A legnagyobb ajándék és hagyaték az, ha idősként mindig az Istenre való hagyatkozást és az imádságban eltöltött idő örömét tudom sugározni, még ha megannyi teher, fájdalom, betegség is nehezíti az életemet.

Ebben az örömben eltölteni a gyerekekkel, unokákkal megélt időt. Ezt tovább adni a barátainknak és mindenkinek, akivel találkozom! Örülni minden apró kedvességnek, figyelmességnek, találkozásnak, a teremtett világ szépségének, az imádságban eltöltött időnek! De leginkább az Úr szerető jelenléte kegyelmének!

A Mindenható Isten örök szeretetére bízva és a Boldogságos Szent Szűz Szívének oltalmába ajánlva kívánok minden idős testvéremnek, a hozzátartozóknak és segítőknek sok kegyelmet a mindennapi örömhöz, szépségekhez és nehézségekhez.

Testvéri szeretettel: Gáspár Annamária kórházpasztorációs referens

Értékes vagy a szememben

Minden egyes gyermek, te is és én is, nagyszerű dolgokra lettünk teremtve: hogy szeressünk és minket is szeressenek.

Az Írásból tudjuk, mit mondott az Úr a prófétának: „Neveden szólítottalak, az enyém vagy, fontos vagy számomra, szeretlek.” Ez a mondat rámutat, milyen fontosak vagyunk Isten számára: szeret minket, és vágyik rá, hogy viszont szeressük Őt.

„Nézd, a tenyerembe vésvé hordozlak.” Jézus azért jött a földre, hogy Örömhírt hozzon: Isten szeret minket, és értékesek vagyunk előtte.

Ő szeret engem. Hogyan? Ezt mondja: „Ha egy anya elfeledkezne is gyermekéről, én nem feledkezem meg rólad soha. Tenyeremen hordozlak.” Elgondolkodtam e mondatokon, és ezt mondtam magamban: „Milliók és milliók lehetnek a tenyerén, és Ő mégis lát engem ott, a többiek között! Parányi részecske vagyok csupán valahol, de ott kellennem, hiszen Ő maga mondja ezt.”

Csodálatos belegondolni ebbe, amikor szenvedünk, magányosnak érezzük magunkat, vagy gondok gyötörnek. Ne feledd: Ő tart a tenyerén – és mikor a legjobban szenvedsz, akkor is figyel rád, értékes vagy a szemében!

És mindannyian fontosak vagyunk neki:

az a haldokló az utcán – számára értékes valaki,

az a milliomos – szintén fontos neki,

az a bűnös – szintúgy értékes az Ő szemében.

Mert szeret minket.

(Szent Kalkuttai Teréz Anya)

* * * * *

Október elsején ünnepeljük az *Idősek Világnapját*. Egyházunk fontosnak tartja, hogy kifejezze az irántuk tanúsított tiszteletét azt, hogy értékeljük őket, fontosak nekünk. Éppen ezért ünnepeljük évről évre közösen velük és értük végzett szentmisével ezt a napot. Ez az ünnep az

idősekért van, róluk szól.

Az Idősek Világnapja jó alkalom arra, hogy felülvizsgáljuk időseink felé tanúsított viselkedésünket: oda figyelünk-e kellő képen rájuk, és gondoskodunk-e megfelelően róluk? Tisztelettel, türelemmel és szeretettel beszélünk velük és róluk?

Kedves Idős Testvéreim, számotokra pedig jó lehetőség ez a nap is arra, hogy hálát adjatok mindazokért a kegyelmekért, ajándékokért és keresztekért is, amelyeket az Úrtól életetek során kaptatok, örömmel gyönyörködve Isten irántatok tanúsított végtelen jóságában és szeretetében!

Uram, adj türelmet,
Hogy elfogadjam, amin nem tudok változtatni,
Adj bátorságot, hogy megváltoztassam,
Amit lehet, és adj bölcsességet,
Hogy a kettő között különbséget tudjak tenni.

Uram, tégy engem békéd eszközévé,
hogy szeressek ott, ahol gyűlölnek,
hogy megbocsássak ott, ahol megbántanak,
hogy összekössek, ahol széthúzás van,
hogy reménységet keltsek, ahol kétségbeesés kínoz,
hogy fényt gyűjtsak, ahol sötétség uralkodik,
hogy örömet hozzak oda, ahol gond tanyázik.

Ó Uram, segíts meg, hogy törekedjem,
nem arra, hogy megvigasztaljanak, hanem hogy én vigasztaljak,
nem arra, hogy megértsenek, hanem arra, hogy én megértek,
nem arra, hogy szeressenek, hanem hogy én szeressek.

Mert aki így ad, az kapni fog,
aki elveszíti magát, az talál,
aki megbocsát, annak megbocsátanak,
aki meghal, az fölébred az örök életre.
Ámen.

Assisi Szent Ferenc

* * * * *

Felajánlás az Istenanyának

Szűz Mária, Te vagy az én királynőm. Testemet és lelkemet ma, minden nap és halálom óráján a TE oltalmadba, különös gondviselésedbe, anyai szívedbe ajánlom!

Neked ajánlom minden reményemet, minden örömet, minden gondolatomat és esendőségemet, életemet és halálomat. Közbenjárásod és érdemeid által eszközöld ki számomra a kegyelmet, hogy minden gondolatomban, szavamban és tettemben a Te isteni Fiadnak szent akaratát teljesítsem!

(Gonzága Szent Alajos)